

РЕШЕНИЕ

№ 7039

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4268** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК във връзка с чл.27 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на [фирма] с посочен в жалбата съдебен адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № РД-21-138/30.03.2021г. издадено от заместник-главен директор на Главна дирекция (ГД) „Европейски фондове, международни програми и проекти“ (ЕФМПП) в МТСП и ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ (ОП РЧР), в частта му, с която е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството по подаденото от него проектно предложение по процедура чрез подбор на проекти BG05M9OP001-1.096 „Детски кътове“.

В жалбата се твърди, че в обжалваната му част решението е незаконосъобразно поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Изразява се несъгласие с извършената оценка по чл.34, ал.1 оценка и недопускането на дружеството до техническа и финансова оценка. Поддържа се, че с постановленията отказ се ограничава достъпа на дружествата до безвъзмездна финансова помощ, която по закон му се дължи, като ръководителя на УО не е взел предвид изискването на Кодекса на труда и нуждите на целевата група, в случая заети лица. Изтъква се, че в разяснения, дадени в периода за кандидатстване, ръководителя на УО дава възможност на работодателя сам да избира броя на наетите лица, спрямо възрастовата

група, заетостта в часове и работни дни, а впоследствие не е спазил условията по дадените разяснения. Жалбоподателят счита, че в оценката на проектното предложение подходът е формалистичен и сам по себе си е пречка за постигане на целта на мярката. Моли се за отмяна на решението и за връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. Д., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – заместник-главен директор на ГД ЕФМПП и ръководител на УО на ОП РЧР, представляван от експерт с юридическо образование, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробен довод излага в писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД 01-45/30.09.2020г., издадена от заместник-министъра на труда и социалната политика в качеството на ръководител на УО на ОП РЧР, е открита процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор на проектни предложения BG05M9OP001-1.096 „Детски кътове“ по приоритетна ос 1 – „Подобряване достъпа до заетост и качеството на работните места“. Със същата заповед е утвърдена и документацията за провеждане на процедурата.

Жалбоподателят [фирма] е подал проектно предложение № BG05M9OP001-1.096-0065 с наименование „Създаване на условия за осигурено съвместяване на семейния и професионалния живот“ с размер на исканото финансиране 114 836.40 лв. Партньори по програмата са [фирма] И [фирма]. От краткото описание на проектното предложение /л.139/ е видно, че то е насочено към предоставяне на възможности за по-доброто съвместяване на професионалния с личния живот на работниците и служителите, осигурявайки адаптиран кът за деца от 0 до 12 г. на работното място. За целта са предвидени две основни дейности – адаптация на кът за почасова грижа на деца от 0 до 12 г. и включване в заетост на безработни лица като гледачи. По-конкретно проектът ще подпомогне в грижите за деца на 10 родители, които работят в [фирма], [фирма] И [фирма]. Според описанието на дейностите, обособеният детски кът ще бъде приспособен за две групи деца – деца до 3 години и деца от 3 до 12 години. Предвидено е с проекта да бъдат ангажирани 5 безработни лица.

От представения по делото оценителен лист, изготвен от оценителя М. Б. В., е видно, че при извършената оценка на административното съответствие и допустимост на проектното предложение е направено заключение, че не е спазено изискването, посочено в Условията за кандидатстване – едно безработно лице да се грижи за минимум 5 лица, тъй като кандидатът предвижда да наеме 5 безработни лица за 16 деца.

С оглед на това проектното предложение е включено в списъка на проектните предложения, които не се допускат до техническа и финансова оценка. Дружеството-жалбоподател е направило възражения срещу включването му в списъка на предложените за отхвърляне проектни предложения. Възражението е разгледано от лице, което е сред посочените в Заповед № РД-02-25/05.02.2021г. на ръководителя на УО на ОП РЧР, и е прието за допустимо, но неоснователно. С писмо изх. № 26-00-265818.02.2021г. кандидатът е уведомен за становището на ръководителя на УО

по възражението.

На 29.03.2021г. е изготвен оценителен доклад за работата на оценителната комисия за оценка на получените проектни предложения по процедура BG05M9OP001-1.096 „Детски кътове“, съдържаща списъците на предложените за финансиране, съответно за отхвърляне проектни предложения.

С процесното Решение № РД 21-138/30.03.2021г. Ц. С. – зам.главен директор и ръководител на УО на ОП РЧР е одобрил доклада на оценителната комисия от 29.02.2021г. за извършена оценка и класиране на проектните предложения по процедурата. С т.4 от решението ръководителят на УО е отказал предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за проектните предложения, посочени в списъка по чл.35, т.3 от ЗУСЕСИФ, след които е и това на жалбоподателя / № 25 от Приложение №2/.

Решението е съобщено на дружеството по електронен път на 31 март 2021г., видно от приложения на л.265 от делото документ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, пряко и непосредствено засегнато от него.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.38,т.1 от ЗУСЕСИФ, в 10-дневен срок от одобряването на оценителния доклад, съответно от изтичането на срока по чл. 36, ал. 2 ръководителят на управляващия орган издава мотивирано решение, с което отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за всяко проектно предложение, включено в списъка по чл. 35, т. 3.

Видно от цитираната разпоредба, решението, с което се отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, се издава от ръководителя на УО. Предвид представената по делото Заповед № РД 03-2/01.12.2020г. на министъра на труда и социалната политика, с която заместник-главния директор на ГД ЕФМПП Ц. И. С. е определен да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОП РЧР 2014 – 2020, оспореното решение е издадено от компетентен орган. Не се констатира съществени нарушения на административнипроизводствените правила и са спазени изискванията за форма на административния акт, посочени в чл.38, ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Относно твърдението за допуснато нарушение в хода на административното производство, изразяващо се в това, че оценителната комисия е подхождала формалистично и не е изпратила уведомление съгласно чл.34, ал.2 от ЗУСЕСИФ, то е неоснователно. Съгласно чл.34, ал.2 ЗУСЕСИФ, когато при проверката по ал. 1 се установи липса на документи и/или друга нередовност, комисията изпраща на кандидата уведомление за установените нередовности и определя разумен срок за тяхното отстраняване, който не може да бъде по-кратък от една седмица. Уведомлението съдържа и информация, че неотстраняването на нередовностите в срок може да доведе до прекратяване на производството по отношение на кандидата. Отстраняването на нередовностите не може да води до подобряване на качеството на проектното предложение.

В случая основанието, на което проектното предложение на жалбоподателя не е допуснато до следващ етап на оценка, не е липса или нередовност на документ, а неизпълнение на едно от условията за допустимост. Както правилно се посочва от

ответника, в случай, че проектното предложение не отговаря на определен критерий за допустимост и няма документ, с изискването на който определено несъответствие да бъде отстранено, то от кандидата не може да се изисква пояснителна информация, тъй като това е приложимо едва на следващия етап - на техническа и финансова оценка. С оглед на това, оценителната комисия не е имала основание да уведомява кандидата съгласно чл.34, ал.2 от ЗУСЕСИФ и като не е сторила това, не е допуснала нарушение на административнопроизводствените правила.

Основният спор е относно материалната законосъобразност на оспорения акт и се свежда до това налице са били основанията за недопускане на проектното предложение до техническа и финансова оценка, съответно за отказ да бъде предоставена исканата от жалбоподателя безвъзмедна финансова помощ.

Мотивите, с които е проектното предложение не е допуснато до следващ етап на оценка, са, че то не отговаря на Условието за кандидатстване. Условието за кандидатстване по програмата са утвърдени съгласно изискванията на чл. 26, ал.1 от ЗУСЕСИФ – със заповед на ръководителя на УО на Програмата. В т.11 от Условието за кандидатстване са определени изискванията за допустимост на кандидатите, а в т.12 – изискванията за дейностите, които са допустими за финансиране. Допустими за финансиране съобразно т.12.2.4 са дейностите „включване на безработни лица в субсидирана заетост при работодател за почасово или целодневно полагане на грижи за деца за период до 12 месеца“. Изрично и ясно е посочено, че едно безработно лице следва да полага грижи за минимум 5 деца. Посочено е също, че трудовите осигурителните отношения на наетите в рамките по проекта лица от работодателя се уреждат при условията на българското трудово и осигурително законодателство, като лицата могат да бъдат на пълен или непълен работен ден. В т.14 от Таблицата за оценка на административното съответствие и допустимост по програма BG05M9OP001 е указано, че в случай на неспазване на изискването, посочено в Условието за кандидатстване, едно безработно лице да полага грижа за минимум 5 деца, проектното предложение ще бъде отхвърлено на етап административно съответствие и допустимост.

Жалбоподателят не отрича, че с проектното предложение е заявил наемане на 5 безработни лица, които да полагат грижа за общо 16 деца, т.е. очевидно е, че проектното предложение в тази част не отговаря на изискванията на т.12.2.4 от Условието за кандидатстване, тъй като за 16 деца могат максимално да бъдат наети 3 безработни лица. В този смисъл безспорно е налице несъответствие на проектното предложение с изискванията за допустимост. Противно на изложените в жалбата възражения, съдът намира, че дадените в хода на процедурата разяснения не дават основания за противоречиво тълкуване или различни изводи относно изискването колко лица е допустимо да бъдат наети съобразно броя на децата.

За да обоснове нуждата от посочения брой лица за функционирането на детския център, жалбоподателят излага подробни доводи относно заетостта на родителите с оглед работното време на трите дружества / [фирма], [фирма] И [фирма]/, като поддържа тезата, че ако биха били наети само три лица, които да полагат грижа за 16 деца, каквито са изискванията на програмата, то биха били нарушени разпоредбите на Кодекса на труда, тъй като всяко от тях следвало да работи седем дни в седмицата по 79 часа и трийсет минути, което е в нарушение на чл.136 от КТ. По принцип тези доводи не са относими към обективното съответствие или несъответствие на проектното предложение с условията за кандидатстване, но те са и неоснователни по

същество, тъй като не може да се приеме за доказано твърдението, че е необходимо функционирането на детския кът в посочения от жалбоподателя седмичен и часови диапазон, т.е. че действително е налице необходимост да бъдат наети лица за грижа на децата с продължителност от понеделник до петък от 8.30 часа до 20 часа, а в събота и неделя от 09 часа до 20 часа. От доказателствата по делото не се установява как е организиран работният процес и каква е заетостта и работното време на работниците и служителите в трите дружества. По принцип работното време на работниците и служителите се доказва чрез трудовите договори, а в случая жалбоподателят не е представил договорите на зетите лица – родители, нито правилници/правила за трудовия ред в съответните предприятия, така че да може категорично да се установи какво действително е работното време на служителите, които са родители на децата, за които е предназначен детския център.

На последно място, неоснователни са оплакванията за несъответствие на акта с целта на закона. Според съда, изискването в Условието за кандидатстване за минимален брой деца, за които полага грижи едно наето лице, е в съответствие с принципите на ефективност, ефикасност и икономичност на разходите. Освен това, следва да се отчита, че мерките, предвидени по процедурата, имат допълващ характер към формалната система на предучилищното и училищното образование / ясли, детски градини, училища/ и създадените детски кътове следва да представляват допълващи услуги, с цел по-доброто съвместяване на професионалния с личния живот на работниците и служителите.

В обобщение, с оглед изложеното дотук, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя са присъждане на сторените по делото разноски се явява неоснователна. От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде уважено съгласно чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № РД-21-138/30.03.2021г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, в оспорената част.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Министерството на труда и социалната политика сума в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: